

DEATH VALLEY

Antonioni a sivatagot járja, készül
a *Zabriskie Point*. Nem izzad,
a szárazság nagy. Élére vasalt nadrágot
és túrabakancsot visel, képekre vadászik.
Profiljával borotválni lehetne, éles
és átható, akár a süketek tekintete –
ilyen szemmel keresi Amerikát,
végigszigonyozott vele már minden
terepet. És végül a sivataghoz ért.

A stáb egy izzó tónál várokozik,
délihábként reszket és lebeg.
Alig látni a fénytől. Négymillió dollár
dereng a szik felett, a rendező
sóhaját lesik a kamerák. Nemesen kimért
minden szárnycsapása a szikkadt férfinak.
Egyik cigaretta után a másikra gyújt,
és olaszul fordul angol barátnőjéhez,
aki forgatókönyvet ír, s persze gyönyörű.

Arizonában csak a kaktuszok
és mindenki más volt magasabb nála.
Szela. Ezt-azt belerajzol a gipszporba,
a szerelmi jelenethez a sarkára guggol,
míg a technikusok sötétebbre festik a port,
nem valami hiteles, de száradva fakul még,
félvér füst pöfög a festékszórókból.
A Színpad elkészült, pucéran, kisminkelve.

A név és a semmi közt csak két szem feszül.*

*Megjegyzés: az utolsó sornak nem kéne új versszaknak lennie. Az előző befejezése. Elnézést.
(Fordította: Danyi Zoltán)